

saadanne Beviser udstedte paa Hænde-haveren; jeg har derfor slet ikke Noget imod, at Lovforslaget bliver, som det er, med Hensyn til disse to Slags Dokumenter. Det har ikke været min Hensigt at skabe Recipiser og Depositobeviser, lydende paa Hænde-haveren, men da vi ere komne ind paa denne Sag, vil jeg dog ikke tilbageholde, at jeg troer, at enhver Bank er berettiget til at udstede en Recipise paa ustemplet Papir; jeg troer ikke, at der i den nu gjældende Stempellov findes nogen Forskrift for, at Recipiser skulle skrives paa Stempelpapir. Ligeledes findes der i den neppe nogen Bestemmelse om, at Depositobeviser skulle skrives paa Stempelpapir; det er kun Tilfældet, naar der tages Betaling for at opbevare det Deponerede. Jeg indrømmer, at saaledes som Endringsforslaget er stillet, kan det komme til at omfatte ogsaa Depositobeviser, som udstedes for Deposita, der opbevares mod Betaling, og jeg erkjender, at Forslaget i den Henseende har en Mangel, der ved dets Affattelse er bleven overseet. — Jeg vil ikke udtrække Forhandlingerne om Endringsforslaget under Nr. 4 længere, og da det har fundet Modsigelse i dets Heelhed, skjøndt der har været dem, der have understøttet en enkelt Deel deraf, tager jeg Forslaget tilbage, saavel paa egne som paa min Medforslagsstillers Vegne.

Formanden: Endringsforslaget under Nr. 4 er saaledes taget tilbage; jeg maa spørge, om Nogen vil optage det (Dyhold); da Ingen optager det, er det bortfaldet.

Indenrigsministeren: Jeg reiser mig paany for at konstatere Noget, som meget bestemt blev udtalt af den ærede sidste Taler. Paa mit Spørgsmaal om, hvad disse Transportpaategninger paa Anviisninger, for hvilke man her kæmper, havde at betyde, have tidligere to ærede Medlemmer af Thinget givet deels et undvigende Svar, deels reent ud erklæret ikke at ville svare. Den ærede sidste Taler har derimod bestemt og tydeligt sagt, at de Intet betyde; han har sagt, at efter hans Mening have de, der have sat deres Navn paa en Anviisning, ikke nogen Forpligtelse til at indstaae for Anviisningens Rigtighed, eller for

at den, naar den kommer til det Sted, hvor den skal betales, vil blive indfriet. Jeg har selv ikke udtalt nogen Mening desangaaende, men har opfordret dem, som kæmpe for Retten til at give saadanne girerende Paategninger paa Anviisninger, til at udtale, hvad der ved skal opnaaes. Jeg havde som sagt hidtil intet Svar faaet, men nu har jeg faaet det aldeles uforbeholdne Svar, at det betyder aldeles Intet. Men saa see jo de ærede Herrer, at vi søgte om Ingenting. Det er ikke sandt mig ind at benægte, at man kan udstede Anviisninger paa sit Folio, og at de kunne udstedes paa ustemplet Papir, var Noget, der tidligere var indbrømt disse Instituter som en særlig Begunstigelse, hvilken Begunstigelse nu er ophørt, ikke fordi Retten er tagen fra dem, men fordi den er bleven almindelig for Alle. Man kan altsaa udstede Anviisninger paa ustemplet Papir paa eget Folio; man kan naturligtvis enten selv gaae op og høre Pengene og kvittere for Modtagelsen, eller man kan paategne en Kvittering og sende sit Bud, og paa den Maade kan Anviisningen gaae igjennem mange Hænder. Det er der Ingen, der bestrider, og jeg har under første Behandling udtrykkelig udtalt, at det var ingen Omvei eller Elusion, men en fuldkommen lovlig Fremgangsmaade. Men hvad er det, man da kæmper for? Det er, at man skal have Lov til at lade Anviisningen fremtræde med Udseende af en Bregel derved, at Enhver, gennem hvis Hænder den gaar, paategner den sit Navn. Jeg har spurgt, hvad betyder et saadant Navn, og derpaa svares, at det betyder Intet. Det er jo altsaa en reen Dienforblandelse; jeg kan ikke see Andet, end at det er for at bilde Folk ind, at de ved Paategningen af disse Navne faae en Sikkerhed, medens man i Virkeligheden mener, at de slet Intet faae. Den ærede sidste Taler bemærkede dernæst, at Anviisningens Særkjende væsentlig er, at den skal betales paa selve Stedet, hvor den er udstedt; ganske vist er det det Naturligste, da Anviisningen træder istedetfor den kontante Betaling, som man lader udføre gennem sin Bankuier eller gennem det Institut, hvor man har sine Penge liggende, at den ikke har noget med fremmede Steder at gjøre; men naar nu en